

164

DIT alles overquam den Koning Nebukadnezar : [Want] op het einde van twaalf maanden, [doe] hy op het Koninglyke Paleis van Babel was wandelende : Sprak de Koning, en zeide, Is dit niet het groote Babel, dat ik gebouwd hebbe tot een huis des Koningryks, door de sterkte myner macht, en ter eere myner heerlykheid ! Dit woord noch zynde in des Konings mond, vielder een stemme uit den Hemel, U, ó Koning Nebukadnezar, word gezeid : Het Koningryke is van u gegaan : En men zal u van de menschen verftooten, en uwe wooninge zal by de beesten des velds zyn : men zal u gras te smaaken geeven, als den ossen, en daar zullen zeven tyden over u voorby gaan, tot dat gy bekend, dat de Allerhoogste over de Koningryken der menschen heerschappye heeft, en dat hy ze geeft aan wien hy wil. Ter zelve ure wierd dat woord volbragt over Nebukadnezar, want hy wierd uit de menschen verftooten, en hy at gras als de ossen, en zyn lichaam wierd van den dauw des Hemels nat gemaakt, tot dat zyn hair wies als der Arenden [vederen,] en zyne nagelen als der vogelen. Ten einde dezer dagen nu, hief ik Nebukadnezar myne oogen op ten Hemel, want myn verstand quam weder in my : en ik loofde den Allerhoogsten, en ik prees en verheerlykte den Eeuwig-lewenden, om dat zyne heerschappye is een eeuwig heerschappye, en zyn Koningryke is van geslachte tot geslachte.